

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Lubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej v právnej veci navrhovateľky **E. M.**, bytom F., F., proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni, ústrediu**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, **o invalidný dôchodok**, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. júna 2011, č. k. 26Sd/45/2011-24, **jednohlasne, takto**

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23. júna 2011, č. k. 26Sd/45/2011-24, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo X. z 21. júna 2010, ktorým odporkyňa podľa § 70 a § 71 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) zamietla žiadosť navrhovateľky o invalidný dôchodok s odôvodnením, že podľa posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia nie je invalidná, lebo nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal za preukázané, že navrhovateľka bola uznaná čiastočne invalidnou dňom 5. apríla 1995 pre stav po operácii pre perforovaný vred pyloru s ťažkým priebehom, subhepatálny absces, mnohopočetné abscesy v brušnej dutine a obojstranný fluido-thorax, stav po operácii pre herniáciu v jazve a obojstrannú nedoslýchavosť ľahkého stupňa. Pri kontrolnej lekárskej prehliadke bol konštatovaný zánik čiastočnej invalidity dňom 14. mája 2004. Na základe žiadosti navrhovateľky zo 14. novembra 2007 bol jej zdravotný stav opätovne posúdený s konštatovaním 25%-ného poklesu jej pracovnej schopnosti v porovnaní so zdravou fyzickou osobou a žiadosť o priznanie invalidného dôchodku jej bola zamietnutá právoplatným rozhodnutím odporkyne z 9. decembra 2008, č. X.. Na základe novej žiadosti z 12. mája 2010 o priznanie invalidného dôchodku bol zdravotný stav navrhovateľky znovu posudzovaný posudkovými lekármi sociálneho poistenia pobočky Sociálnej poisťovne so sídlom v Lučenci dňa 3. júna 2010 a ústredia dňa 3. mája 2011, ktorí okrem vlastného klinického vyšetrenia vychádzali z početných nálezov interných a nefrologických vyšetrení, očných, gastroenterologických, ortopedických, denzitometrických, neurologických, chirurgických, psychiatrických vyšetrení a z CT kolonografie, vykonaných v priebehu rokov 2009, 2010 a 2011. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľky podľa § 71 ods. 6 zákona posudkoví lekári zhodne určili hypertenziu II s ľahkými orgánovými zmenami, ktorej podľa kapitoly IX., oddielu A, položky 10 písm. b/ prílohy č. 4 zákona zodpovedá 15%-ný pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Túto mieru poklesu zvýšili ďalších 10% pre ochorenie podľa kapitoly X., oddielu B položka 1 písm. a/ prílohy č. 4 zákona (choroby žalúdka - sezónne opakované recidívy). Podľa názoru krajského súdu záver o miere poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť posudkoví lekári prijali na podklade potrebných odborných nálezov a posudky zdôvodnili v súlade s objektívnymi vyšetreniami. Krajský súd nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by ich závery spochybnila a preto dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne bolo vydané v súlade so zákonom. Keďže navrhovateľka nebola uznaná invalidnou, nebola splnená podmienka pre vznik nároku na invalidný dôchodok.

Navrhovateľka napadla rozsudok krajského súdu včas podaným odvolaním. Žiadala, aby sa jej choroby nebrali ako bezvýznamné, lebo sa necíti zdravá a nie je spokojná s určením miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozsahu 25%.

Odporkyňa navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O. s. p. preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Predmetom preskúmania bola zákonnosť rozhodnutia odporkyne o zamietnutí žiadosti navrhovateľky o invalidný dôchodok.

Nárok na invalidný dôchodok je podľa § 70 ods. 1 zákona podmienený predovšetkým invaliditou poistenca, teda tým, že poistenec pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou (§ 71 ods. 1 zákona).

Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí. Jednotlivé percentuálne miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa nesčítavajú. Mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť (§ 71 ods. 6 až 8 zákona).

Pre posúdenie nároku na invalidný dôchodok je podstatnou otázkou vplyv dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu na schopnosť výkonu zárobkovej činnosti. Aj odvolací súd mal za preukázané, že posudkoví lekári v posudkoch zohľadnili početné správy z odborných lekárskejších vyšetrení viacerých odborov medicíny, pričom prihliadli na všetky navrhovateľkou udávané zdravotné ťažkosti. Záver o rozhodujúcom zdravotnom postihnutí a určení miery poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť v posudkoch odôvodnili logicky a bez rozporu so závermi odborných lekárskejších vyšetrení. Pokiaľ navrhovateľka namietala, že sa necíti schopná vykonávať zárobkovú činnosť, taký subjektívny pocit vzhľadom na záver o iba 25%-nej miere poklesu jej schopností vykonávať zárobkovú činnosť nie je pre posúdenie nároku na invalidný dôchodok podstatný. Podľa posudkov posudkových lekárov zdravotný stav navrhovateľke neznemožňuje výkon zárobkovej činnosti; navrhovateľku obmedzuje len v tom zmysle, že nemôže vykonávať práce so zdvíhaním ťažkých bremien, s dlhodobým stáťím a bez možnosti diétného stravovania, ale môže vykonávať jednoduché manuálne sedavé zamestnania.

Aj odvolací súd považoval posudky posudkových lekárov o zdravotnom stave a miere poklesu jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť za úplné, logické a presvedčivo odôvodňujúce záver, že zdravotný stav navrhovateľky nespôsobuje viac ako 40%-ný pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Navrhovateľka nepredložila žiadne dôkazy, ktoré by záver posudkov spochybnili, resp. ktoré by preukázali iný rozsah poškodenia, ako bol zistený posudkovými lekármi. Na tom základe mal odvolací súd za preukázané, že navrhovateľka zatiaľ nespĺňa podmienku invalidity podľa § 71 ods. 1 zákona pre vznik nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 zákona.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne je v súlade so zákonom, a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

Účastníkom konania odvolací súd nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, lebo navrhovateľka nebola úspešná ani v odvolacom konaní a odporkyne trov nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 31. októbra 2012

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská